

A C-262/12. sz., Association Vent De Colère! Fédération nationale és társai
ügyben hozott ítélet

Sajtó és Tájékoztatás

A szélerőművek által előállított villamos energia megvásárlására irányuló kötelezettségéből eredő többletköltségek francia kompenzációs mechanizmusa az állami, vagy állami forrásból történő beavatkozás fogalma alá tartozik

A villamos energia végső fogyasztói által befizetett, és a Caisse des dépôts et consignation által kezelt hozzájárulások állami ellenőrzés alatt maradónak minősülnek

A Bíróság által értelmezett uniós jog szerint valamely intézkedés akkor minősül „állami támogatásnak”, ha négy konjunktív feltétel teljesül: i) állami beavatkozásnak vagy állami forrásból történő beavatkozásnak kell fennállnia, ii) e beavatkozásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet, iii) a kedvezményezett számára előnyt kell megtestesítenie és, iv) torzítania kell a versenyt, vagy azzal kell fenyegetnie.

A jelen ügyben a francia jogalkotás azt írja elő, hogy azok, akik Franciaország területén szélerőműből származó villamos energiát állítanak elő, az így előállított villamos energia megvásárlására irányuló kötelezettség kedvezményében részesülnek. E megvásárlási kötelezettség kötelezettjei azok a forgalmazók, amelyek azon hálózatot működtetik, amelyhez a létesítmény kapcsolódik, vagyis az Électricité de France (EDF) a nem államosított forgalmazók, amelyek kötelesek az említett villamos energiát piaci áránál magasabb áron megvásárolni. Következésképpen ez a finanszírozási mód többletköltségeket okoz a villamosenergia-forgalmazóknak.

Korábban a megvásárlási kötelezettségéből eredő többletköltségek a Caisse des dépôts et des consignations (CDC) által kezelt és a törvényben felsorolt termelők, szállítók és forgalmazók által megfizetendő hozzájárulásokból fenntartott energiatermelési közszolgáltatási alap által kifizetett kompenzáció tárgyát képezte¹. Mivel a nemzeti szabályozás módosításra került², e szabályozás jelenleg azt írja elő, hogy a megvásárlási kötelezettségéből eredő többletköltségeket a villamos energia belföldön lakó vagy belföldön letelepedett végső felhasználói által fizetendő hozzájárulásokból finanszírozott teljes körű kompenzáció tárgyát képezi.

Az Association Vent De Colère ! Fédération nationale és tizenegy további felperes a Conseil d'État-hoz (Franciaország) fordult, mivel úgy vélték, hogy a módosított francia szabályozás által bevezetett, a szélerőművek által előállított villamos energia megvásárlásának finanszírozási mechanizmusa az uniós jog értelmében állami támogatásnak minősül. Következésképpen azt kéri a nemzeti bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül a szélerőművek által termelt villamos energia értékesítési feltételeit meghatározó, 2008. évi miniszteri szabályozást³.

A Conseil d'État szerint a mechanikus szélerőművet használó erőművek által előállított villamos energia piaci áránál magasabb áron történő megvásárlása olyan előnyt jelent, amely érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet, és hatással lehet a versenyre. Azzal a kérdéssel fordul a

¹ A villamos energia közszolgáltatásának modernizációjáról és fejlesztéséről szóló, 2000. február 10-i 2000–108. törvény (a JORF 2000. február 11-i száma, 2143. o.).

² A 2000-108. törvényt a 2003. január 3-i 2003-8. törvénnyel (a JORF 2003. január 4-i száma, 265. o.) és a 2005. július 13-i 2005-781. törvénnyel (a JORF 2005. július 14-i száma, 11570. o.) módosították.

³ Az energiáért, a fenntartható fejlődésért és a földügyért felelős miniszter által hozott, és a 2008. december 23-i miniszteri rendelettel kiegészített (a JORF 2008. december 28-i száma, 20310. o.), a 2008. november 17-i miniszteri rendelet (a JORF 2008. december 13-i száma, 19032. o.).

Bírósághoz, hogy a francia szabályozás által bevezetett új finanszírozási mechanizmus állami, vagy állami forrásból történő beavatkozásnak minősül-e.

A Bíróság a mai napon hozott ítéletében azt a választ adja, hogy a szélenergiából származó villamos energia forgalmazóira a piaci árnál magasabb áron történő megvásárlására irányuló kötelezettség miatt terhelt többletköltségek teljes kompenzációjának mechanizmusa, amelynek finanszírozása a villamos energia összes belföldi végső fogyasztóját terheli, állami forrásból történő beavatkozásnak minősül. Ezen intézkedés „állami támogatásnak” való végső minősítése a Conseil d'État feladata.

A Bíróság emlékeztet arra, hogy ahhoz, hogy az előnyök a Szerződés értelmében⁴ támogatásnak minősüljenek, egyrésztől közvetlenül vagy közvetve állami forrásból kell származniuk, másrésztől az államnak tulajdoníthatónak kell lenniük.

A Bíróság először is megállapítja, hogy az **új kompenzációs mechanizmus a francia államnak tulajdonítható**. A francia hatóságokról ugyanis megállapítható, hogy részt vettek a szóban forgó mechanizmus meghozatalában, azt ugyanis jogszabály hozta létre.

Másodszor, az **új kompenzációs mechanizmus állami forrásból származó előnynek minősül**.

A Bíróság hangsúlyozza, hogy valamely előny akkor is állami támogatásnak minősülhet, ha nem jár együtt állami források átruházásával, amennyiben közvetlenül vagy közvetve állami forrásból származik. Az állami forrásból történő beavatkozás fogalmának ugyanis az a célja, hogy az a közvetlenül az állam által nyújtott előnyökön kívül az általa a támogatás kezelésére kijelölt vagy létrehozott köz- vagy magánszervezet által nyújtott előnyöket is magába foglalja⁵.

A jelen ügyben a *források állami jellege* kapcsán a Bíróság rámutat, hogy a vállalkozásokat terhelő megvásárlási kötelezettségből eredő többletköltségek kompenzálására hivatott összegeket a Franciaország területén lakó vagy letelepedett összes végső fogyasztótól szedik be és azokat egy állami szervezet, a CDC kezeli.

Ezen túlmenően, a villamos energia valamennyi végső fogyasztóját terhelő hozzájárulás összegét évente miniszteri rendeletben állapítják meg. Márpedig – amint azt a Bíróság már megállapította – a nemzeti szabályozás által előírt kötelező hozzájárulásokból fizetett olyan alapot, amelyet ugyancsak e szabályozásnak megfelelően kezelnek és osztanak szét, állami forrásnak lehet minősíteni.

A *CDC által gyakorolt ellenőrzés* kapcsán a Bíróság rámutat, hogy a beszedett összegek a CDC keresztül folynak, ugyanis az utóbbi a beszedett összegeket egy külön számlán központosítja, mielőtt ezeket visszautalná az érintett szolgáltatók részére, vagyis ezen alap kezelésébe közvetítőként avatkozik be. E tekintetben tehát a francia állam kifejezetten felhatalmazza a CDC-t mint közjogi szervezetet arra, hogy a Commission de régulation de l'énergie – a franciaországi villamos áram- és gázpiac megfelelő működésének biztosításával megbízott független közigazgatási hatóság – nevében adminisztratív, pénzügyi és számviteli irányítási szolgáltatásokat biztosítson.

Ennélfogva **a CDC által kezelt összegek állami ellenőrzés alatt maradónak⁶, vagyis a francia hatóságok rendelkezésére állónak minősülnek**.

⁴ Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése.

⁵ A 78/76. sz., Steinike és Weinlig ügyben 1977. március 22-én hozott ítélet.

⁶ A Bíróság felhívja a figyelmet arra, hogy a ma hozott ítélet különbözik 2003. május 21-i határozatban alkalmazta a 379/98. sz., PreussenElektra ügyben 2001. március 13-án hozott ítélettől, amelyben a Bíróság azt állapította meg, hogy nem minősíthető állami forrásból történő beavatkozásnak a villamosenergia-szolgáltató magánvállalkozásokat sújtó azon kötelezettség, miszerint megszabott minimáláron át kell venniük a megújuló energiaforrásokból előállított elektromos áramot, amennyiben az nem jár együtt az állami forrásoknak az ilyen típusú villamos energiát előállító vállalkozásokra történő közvetlen vagy közvetett átruházásával. Ezenfelül a magánvállalkozásokat nem hatalmazta fel arra Németország, hogy állami forrásokat kezeljenek, hanem saját pénzügyi forrásaikból történő vásárlás kötelezettsége terhelte azokat. Ezek az összegek tehát nem minősülhettek állami forrásnak, mivel soha nem voltak állami ellenőrzés

Végül a Bíróság elutasítja Franciaország arra irányuló kérelmét, hogy a Bíróság (a jövőre nézve) korlátozza a ma hozott ítélet időbeli hatályát.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

A főtanácsnoki indítvány ismertetésekor készített képfelvételek elérhetők:

„[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

alatt és egyáltalán nem létezett egy Németország által létrehozott és szabályozott, az ebből a vásárlási kötelezettségből eredő többletköltségeinek kompenzálására irányuló mechanizmus, amelynek révén az állam biztosította a magánszolgáltatókkal szemben a hivatkozott többletköltségek teljes kompenzációját .